

การจัดการความมั่นคงเบื้องต้น

Introduction to Security Management

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หทัยพันธ์ สุนทรพิพิธ
วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3,088	+58,988	+58,985	26,012	88,985
478	+478	+478	247	478
109	+109	+109	297	109
770	+0.770	+0.770	588	770
346	+0.2346	+0.2346	878	346
58,985	+58,985	+58,985		
478	+478	+478		
109	+109	+109		
770	+0.770	+0.770		
346	+0.2346	+0.2346		
58,985	+58,985	+58,985		
478	+478	+478		
109	+109	+109		
770	+0.770	+0.770		
346	+0.2346	+0.2346		

lev As of 1/1/2020

STOCKS EXCHANGE BTE 44% FOOD COMPANY (AS) CENTRE
WORMBNEUD AGARIST MOTICE TEAM
8.83743877 +453U594
77% M AP MARKETING
0000.09 -02.73583- TIMES

STOCKS EXCHANGE BTE 44% FOOD COMPANY (AS) CENTRE
WORMBNEUD AGARIST MOTICE TEAM
8.83743877 +453U594
77% M AP MARKETING
0000.09 -02.73583- TIMES

CYBER SECURITY

CONFIRM

[click here for more information](#)

UNIT 1

ความหมาย บทบาท ความสำคัญ และ
วิวัฒนาการของความมั่นคง

บทที่ 1

ความหมาย บทบาท ความสำคัญ และวิวัฒนาการของความมั่นคง

บทนำ

บทที่ 1 นี้เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นของการจัดการความมั่นคง โดยจะกล่าวถึงความหมายของความมั่นคง บริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง อธิบายบทบาทและความสำคัญของความมั่นคง ระเบียบวิธีและกลยุทธ์ของการจัดการความมั่นคง นอกจากนี้ยังกล่าวถึงต้นกำเนิดและการวิวัฒนาการของความมั่นคง เพื่อให้เราสามารถเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของวิธีและกลยุทธ์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงการนำวิธีและกลยุทธ์ไปประยุกต์ใช้ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา

ความหมายของความมั่นคง

“ความมั่นคง” (security) มีความหมายว่า “สภาพหรือสถานะที่มีความมั่นคงปลอดภัย การปราศจากซึ่งอันตราย หรือการมีความปลอดภัย ซึ่งหมายถึง การมีอิสระจากความกลัวหรือความวิตกกังวล” (Merriam-Webster)

ความมั่นคง หมายถึง “การเป็นอิสระจากความยากจนหรือความขัดสน การมีมาตรการป้องกันเพื่อป้องกันการโจรกรรม การจารกรรม หรือหมายถึง บุคคลหรือสิ่งของที่ได้รับความปลอดภัยหรือมีการคุ้มกัน” (Collins English Dictionary and Thesaurus, 1992)

ตามแนวคิดของ Fischer, Halibozek, & Walters ความมั่นคง หมายถึง “สภาพแวดล้อมที่มั่นคงและคาดเดาได้ ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้โดยไม่หยุดชะงักหรือเป็นอันตราย และปราศจากความกลัวว่าจะถูกรบกวนหรือได้รับอันตราย” (2018, p. 21)

ในมุมมองของภาครัฐ ความมั่นคง หมายถึง อิสรภาพจากการถูกคุกคามและความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเอกราชและอำนาจอธิปไตยจากอำนาจคุกคามของรัฐอื่นที่เป็นศัตรูเพื่อการอยู่รอด

ของรัฐ (Bodunde, Ola, & Afolabi, 2014) ในขณะที่ ในมุมมองทางธุรกิจ ความมั่นคง หมายถึง การให้บริการของเอกชนในการปกป้องคุ้มครองบุคคล ข้อมูล และทรัพย์สิน เพื่อความปลอดภัยส่วนบุคคล หรือความผาสุกของชุมชน (Craighead, 2009) หรืออีกนัยหนึ่ง การรักษาความมั่นคงปลอดภัยโดยเอกชนหรือเชิงพาณิชย์นั้น อาจถือเป็นธุรกิจการให้บริการป้องกันการสูญเสียทรัพย์สินขององค์กรจากเหตุที่ไม่พึงประสงค์ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือที่เป็นอันตราย (Post, Kingsbury, & Schachtsiek, 1991)

อย่างไรก็ตาม ความมั่นคงยังเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ (national security) และการป้องกันประเทศ (national defense) ผ่านกองกำลังติดอาวุธหรือการใช้กำลังเพื่อควบคุมพลเมืองของรัฐ ในขณะที่เดียวกัน การรักษาความมั่นคง ก็ยังหมายถึงการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนโดยข้าราชการที่เป็นลูกจ้างของรัฐ รวมไปถึงการมองว่าความมั่นคงเป็นการป้องกันอาชญากรรม การใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัย และการจัดการความเสี่ยงหรือการป้องกันการสูญเสีย อีกด้วย (Brooks, 2009) จะเห็นได้ว่า ความมั่นคง นั้นมีความหมายที่หลากหลาย แตกต่างกันอย่างมาขึ้นอยู่กับผู้ที่ให้ความหมาย เมื่อพิจารณาจากเวลา สถานที่ และบริบทต่าง ๆ

ถึงแม้ว่า คำว่า ความมั่นคง จะถูกใช้ครั้งแรกในโลกตะวันตกตั้งแต่ช่วงก่อนปี ค.ศ. 1050 และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แต่เนื่องจากคำว่า “ความมั่นคง” ยังเป็นคำที่ยังไม่สามารถนิยามได้อย่างชัดเจน เนื่องจากในทางวิชาการนั้น ความมั่นคงยังมีความหมายที่กว้างและมีความเป็น สหวิทยาการ ประกอบกับมีสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องมากมาย อีกทั้ง การเมืองระหว่างประเทศในปัจจุบันได้ขยายคำจำกัดความของความมั่นคงให้กว้างมากขึ้นทั้งจากมุมมองระดับชาติและระดับนานาชาติ จึงทำให้แม้ว่าจะมีการเสนอให้ใช้คำนิยามเดียวกัน ในปัจจุบันก็ยังไม่มีความแน่นอน และยังไม่มีความหมายที่เป็นสากล (ASIS International, 2003)

อย่างไรก็ตาม จากที่กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่า “ความมั่นคง” หมายถึง ความรู้สึกปลอดภัยจากอันตราย ความกลัว ความวิตกกังวล การกดขี่ ภัยคุกคาม ความยากจน โดยการป้องกัน การคุ้มครอง รวมถึงการรักษาไว้ของค่านิยมหลักและกำจัดภัยคุกคามที่มีต่อค่านิยมเหล่านั้น ในขณะที่การจัดการความมั่นคง (security management) หมายถึง ทฤษฎี หลักการ แนวคิด เทคนิค กระบวนการ และวิธีปฏิบัติในการจัดการหรือควบคุมทรัพยากรขององค์กรเพื่อส่งมอบหน้าที่การรักษาความปลอดภัย รวมถึงนโยบายและขั้นตอน การบริหาร การปฏิบัติการ การฝึกอบรม ความตระหนักรู้ การเงิน การทำสัญญา การจัดสรรทรัพยากร การเสื่อมถอยของความมั่นคงปลอดภัย และอื่น ๆ

รายวิชานี้จะมุ่งเน้นไปที่การศึกษาแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับระเบียบวิธีด้านความมั่นคง (security methodology) และกลยุทธ์ด้านความมั่นคง (security strategy) ในการปกป้องบุคคล ทรัพย์สิน อาคารสถานที่ และข้อมูล รวมถึงความมั่นคงปลอดภัยในการปฏิบัติงานในภาครัฐกิจ ภาครัฐ และองค์กรต่าง ๆ อีกทั้งยังกล่าวถึงหน่วยงานที่มีบุคลากรและแผนกที่รับผิดชอบหน้าที่ด้านความมั่นคงปลอดภัยโดยเฉพาะ โดยหน่วยงานดังกล่าว จะต้องมีการจัดทำแผนการจัดการความมั่นคง ปลอดภัย มีการนำไปใช้และ ติดตามผล มีกลยุทธ์การป้องกันที่หลากหลาย เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การควบคุมการเข้าถึง ระบบเตือนภัย และการสืบสวนสอบสวน เป็นต้น

บริบทของความมั่นคง

บริบทของการรักษาความมั่นคงหมายถึงวิธีต่าง ๆ ที่คำว่า “ความมั่นคง” ถูกนำไปใช้ และอธิบายโดยสาขาวิชาต่าง ๆ ตามสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความหมายของคำว่า “ความมั่นคง” อาจแตกต่างกันไปตามสาขาวิชาและสภาพแวดล้อม แต่เราก็สามารถเข้าใจความหมายของความมั่นคงได้ดีขึ้นผ่านบริบทที่หลากหลายนั่นเอง

บริบทของการรักษาความมั่นคงมีอยู่หลากหลาย โดยสามารถอธิบายได้คร่าว ๆ ดังนี้

บริบททางการเมือง

- 1) ความมั่นคงแห่งชาติ (national security) หรือ การป้องกันประเทศ (national defense) คือ การรักษาความมั่นคงและการป้องกันประเทศ รวมทั้งพลเมือง เศรษฐกิจ และสถาบันที่สำคัญของรัฐ ซึ่งถือว่าการรักษาความมั่นคงสาธารณะ (public security) โดยเป็นหน้าที่ของภาครัฐที่จะต้องรับผิดชอบ หน่วยงานที่ทำหน้าที่รักษาความมั่นคงแห่งชาติของประเทศไทย ประกอบไปด้วย สภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น โดยมีภารกิจต่อต้านภัยคุกคามที่มุ่งทำลายผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติ รวมไปถึง การกำหนดนโยบาย มาตรการ และแนวทางปฏิบัติด้านความมั่นคง
- 2) ความมั่นคงระหว่างประเทศ (international security) เป็นคำที่อ้างถึงมาตรการที่ใช้โดยรัฐ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ สหภาพยุโรป สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอื่น ๆ เพื่อความอยู่รอดและความมั่นคงปลอดภัยร่วมกัน โดย

มาตรการเหล่านี้ ได้แก่ การปฏิบัติการทางทหารและข้อตกลงทางการทูต เช่น สนธิสัญญา (treaty) และอนุสัญญา (convention)

- 3) ความมั่นคงมนุษย์ (human security) คือการปกป้องแก่นแท้ของชีวิตมนุษย์ที่เป็นการเพิ่ม เสรีภาพและการเติมเต็มของมนุษย์ เช่น การปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เป็นสาระสำคัญของ ชีวิต การปกป้องบุคคลจากเรื่องร้ายแรงและภัยคุกคามและสถานการณ์อันตราย รวมถึงการ ใช้กระบวนการเพื่อสร้างความเข้มแข็งและปณิธานของบุคคล และรวมถึง การสร้างการเมือง สังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การทหาร และวัฒนธรรม ให้เป็นรากฐานสำคัญในการอยู่รอด การดำรงชีวิต และการมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

บริบททางกายภาพ

- 1) ความมั่นคงทางกายภาพ (physical security) หมายถึง การรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่ เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกายภาพที่ออกแบบมาเพื่อปกป้องบุคลากร เพื่อป้องกันการเข้าถึง หรือการติดตั้ง อุปกรณ์ วัสดุ และเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต และเพื่อป้องกันการจรรยากรรม การก่อวินาศกรรม ความเสียหาย และการลักทรัพย์
- 2) ความมั่นคงโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure security) คือการรักษาความมั่นคงปลอดภัย เพื่อปกป้องโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ท่าอากาศยาน ท่า เทียบเรือ ทางหลวง ศูนย์กลางการขนส่ง สถานีรถไฟ ระบบขนส่งทางราง สถานีรับส่ง สัญญาณวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เชื้อเพลิง โรงกำเนิดไฟฟ้า ระบบโครงข่ายไฟฟ้า และโรง กลั่นน้ำมัน เป็นต้น โดยเป็นการพยายามจำกัดช่องโหว่ของโครงสร้างและระบบเหล่านี้ต่อการ ก่อวินาศกรรม การก่อการร้าย และการทำให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน
- 3) ความมั่นคงองค์กร (corporate security) หมายถึงกระบวนการระบุและใช้มาตรการทาง กายภาพและทางกฎหมายที่จำเป็นอย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการภัยคุกคามความและ บรรเทาความเสี่ยงเพื่อความอยู่รอดขององค์กร
- 4) ความมั่นคงชายแดน (border security) หมายถึงการรักษาความมั่นคงปลอดภัยตามแนว ชายแดน ซึ่งเป็นมาตรการที่รัฐหรือกลุ่มรัฐใช้เพื่อตรวจสอบพรมแดนเพื่อควบคุมการ เคลื่อนไหวของผู้คน และสินค้าข้ามพรมแดน
- 5) ความมั่นคงทางทะเล (maritime security) หมายถึงการปกป้องเรือทั้งภายในและภายนอก ประเทศ รวมถึงอาณาบริเวณที่เรือและการปฏิบัติการทางทะเลที่จำเป็นต้องได้รับการ

คุ้มครอง จาก การก่อการร้าย โจรสลัด การโจรกรรม การค้ำมนุษย์และสินค้าผิดกฎหมาย การประมงผิดกฎหมาย และมลพิษทางทะเล

บริบททางเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) ความมั่นคงทางคอมพิวเตอร์ (computer security) หรือความมั่นคงทางไซเบอร์ (cyber security) หรือความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT security) คือการป้องกันระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายจากการเปิดเผยข้อมูล การโจรกรรม หรือความเสียหายต่อ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ หรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนจากการหยุดชะงักหรือการให้บริการที่ผิดพลาด
- 2) ความมั่นคงทางข้อมูล (information security) คือการปกป้องข้อมูลโดยลดความเสี่ยงของข้อมูล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารความเสี่ยงด้านข้อมูล โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับการป้องกันหรือการควบคุมการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เหมาะสม หรือการกระทำที่ผิดกฎหมายในการใช้ การเปิดเผย การทำลาย การลบ การทุจริต การแก้ไข การตรวจสอบ การบันทึก หรือการลดค่าข้อมูล

บทบาทและความสำคัญของการจัดการความมั่นคง

บทบาทพื้นฐานของการรักษาความมั่นคงคือการปกป้องผู้คน ทรัพย์สิน อาคารสถานที่ และการปฏิบัติงาน โดยองค์กรทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคธุรกิจ และองค์กรอื่น ๆ มักแสวงหาความสงบเรียบร้อยในสถานที่ทำงาน เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีการหยุดชะงักน้อยที่สุด ดังนั้น บทบาทของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยคือการประยุกต์ใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างกลยุทธ์ด้านความมั่นคงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อปกป้ององค์กรและการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงที่สุด ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารและผู้จัดการด้านความมั่นคงจะต้องทำให้มั่นใจว่าวิธีการและกลยุทธ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่มาจากความวางนโยบาย มีการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตั้งแต่เริ่มคริสต์ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา รัฐบาลแต่ละประเทศใช้งบประมาณเป็นเงินจำนวนมากในการปกป้องพลเมืองและทรัพย์สินของตนเอง ในขณะเดียวกัน การรักษาความมั่นคงปลอดภัยจากเอกชนก็เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ภาคเอกชนใช้งบประมาณหลายพันล้านดอลลาร์ในแต่ละปีในการจัดหาระบบความมั่นคงปลอดภัยให้กับองค์กร ทั้งฮาร์ดแวร์ (hardware) และซอฟต์แวร์ (software)

รวมไปถึงการจัดหาและปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงานที่มีความปลอดภัย อีกทั้ง ภาครัฐเองก็ได้ออกกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง รวมถึงข้อกำหนดด้านการประกันภัย และ ข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ ทำให้ภาคเอกชนต้องเพิ่มระดับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยมากยิ่งขึ้น เป็นผลให้เกิดความต้องการ hardware และ software ทางด้านความปลอดภัย บุคลากรด้าน ความมั่นคง และการฝึกอบรมด้านความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น (Land, Ricks, & Ricks, 2014)

เพราะความมั่นคงปลอดภัยคือการลดความเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน การรักษาความมั่นคงทางกายภาพมุ่งเน้นไปที่แนวคิดหลัก 4 ประการ คือ (1) ความต่อเนื่องของการดำเนินงาน (2) การรักษาทรัพย์สิน (3) ความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน และ (4) การบรรเทาความเสียหายจากการสูญเสียทางกายภาพ ประสิทธิภาพของพนักงาน และคติความ โดยเฉพาะเมื่อเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน เวลาที่องค์กรใช้ในการกลับสู่การดำเนินงานตามปกติจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินกิจการต่อไป การสูญเสียทรัพย์สินจากการโจรกรรมภายในหรือภายนอก การจารกรรม หรือการทำให้สิ้นเปลือง ทำให้เกิดการสูญเสียกำไรจากต้นทุนทดแทน (replacement cost) และเพิ่มต้นทุนสินค้าหรือบริการให้กับผู้บริโภค หรือแม้แต่ภาษีที่สูงขึ้นในการดำเนินงานของรัฐบาล (Land et al., 2014)

ด้วยเหตุนี้ การมีระบบความมั่นคงที่ดี เช่น การมีสถานที่ทำงานที่ปลอดภัยจะสร้างความอุ่นใจให้กับพนักงาน ทำให้ทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพโดยไม่ต้องกังวล อีกทั้งการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัยให้กับพนักงานจะนำไปสู่ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยลดต้นทุนและเพิ่มผลกำไร อาทิ คอนโดมิเนียมหรืออาคารสำนักงานต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่มีความปลอดภัยเพื่อดึงดูดผู้เช่า และร้านค้าปลีกต้องจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเพื่อดึงดูดลูกค้า หากผู้เช่าหรือลูกค้ารู้สึกไม่ปลอดภัย พวกเขาจะนำธุรกิจของตนไปที่อื่น นอกจากผลประโยชน์เหล่านี้แล้ว ความเสี่ยงของการสูญเสียจากการถูกฟ้องร้องยังลดลงอีกด้วย ดังนั้น การมีการบริหารจัดการด้านความมั่นคงที่ดีจะช่วยลดความเสี่ยงของการถูกฟ้องร้องและลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นได้ (Land et al., 2014)

นี่คือจุดที่ “ผู้จัดการด้านความมั่นคง” หรือ security manager เข้ามามีบทบาทสำคัญในการรักษาความมั่นคงให้กับองค์กร ผู้จัดการความมั่นคงต้องมีความสามารถในการจัดการและเป็นผู้นำที่ดี โดยที่ผู้นำหรือผู้จัดการต้องมีความรู้ด้านเทคนิค ต้องสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถพัฒนาแนวคิดและกำหนดแนวทางในการปฏิบัติที่ดีได้ อย่างไรก็ตาม ระดับของทักษะแต่ละอย่างจะแตกต่างกันไปตามตำแหน่งและบทบาทของผู้จัดการความมั่นคง ผู้บังคับบัญชาในสายงานด้านการปฏิบัติการจะทำงานอย่างใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ในสายงานฝ่ายปฏิบัติ และต้องการทักษะด้านเทคนิค

มากขึ้นในกิจกรรมการทำงานของตนเอง แต่จะมีทักษะด้านแนวบริหารน้อยกว่า ในทางกลับกัน ผู้บริหารจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการใช้ทักษะด้านบริหารในการขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวไปข้างหน้า มากกว่าที่จะมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านเทคนิค ในขณะที่ ผู้จัดการระดับกลางจะมีทักษะด้านเทคนิคและด้านบริหารจัดการในปริมาณที่เท่ากันโดยประมาณ อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริหารทุกระดับ (Land et al., 2014)

ระเบียบวิธีการจัดการความมั่นคง

ระเบียบวิธีของความมั่นคง หมายถึง การศึกษาวิธีการ หลักการ และสมมติฐานที่นำไปใช้โดยสาขาวิชาความมั่นคง ระเบียบวิธีของสาขาวิชาความมั่นคง ประกอบไปด้วยทฤษฎี แนวคิด หลักคิด หลักเหตุผล และสมมติฐานทางปรัชญา ตัวอย่างของระเบียบวิธีของความมั่นคง ได้แก่ การสำรวจความมั่นคงปลอดภัยของอาคารสถานที่เพื่อระบุจุดอ่อนในการป้องกันและช่วยในการวางแผนการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่ดีขึ้น ทฤษฎีและแนวความคิดในการป้องกันอาชญากรรมผ่านการออกแบบสิ่งแวดล้อม โดยการออกแบบสถาปัตยกรรมสามารถยับยั้งพฤติกรรมอาชญากรได้ และหลักการที่กล่าวถึงจำนวนจุดเชื่อมต่อของอาคารที่มีจำนวนน้อยสามารถช่วยเพิ่มการป้องกันการบุกรุกได้ ด้วยเหตุนี้ ระเบียบวิธีเป็นรากฐานและชุดเครื่องมือสำหรับการวางแผนและใช้กลยุทธ์ด้านความมั่นคง (Purpura, 2010)

กลยุทธ์การจัดการความมั่นคง

กลยุทธ์การจัดการความมั่นคงพัฒนามากจากระเบียบวิธีการรักษาความมั่นคง และมุ่งเน้นไปที่การประยุกต์ใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการความมั่นคงทางกายภาพ นโยบายและกระบวนการ การตอบสนองในภาวะฉุกเฉินและการฟื้นฟูความเสียหาย การสืบสวนสอบสวน และองค์ประกอบอื่น ๆ ของการจัดการความมั่นคงเพื่อการใช้ประโยชน์และความได้เปรียบสูงสุด

วัตถุประสงค์และกลยุทธ์พื้นฐานในการรักษาความมั่นคง ได้แก่ การป้องปราม การอำพราง การตรวจจับ การถ่วงเวลา การปฏิเสธ การบรรเทา และการตอบสนอง การรักษาความมั่นคงจะป้องปรามเมื่อผู้กระทำความผิดสังเกตเห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและความมั่นคงทางกายภาพ

(เช่น กล้องวงจรปิดและระบบควบคุมการเข้าออก) ทำให้หลีกเลี่ยงเป้าหมายที่มองไว้เพื่อค้นหาเป้าหมายที่ง่ายกว่า การอำพรางทำให้ผู้กระทำความผิดมองเป้าหมายเป็นสิ่งที่ต้องการน้อยลง แต่หากผู้กระทำความผิดเลือกสถานที่ใดเป็นเป้าหมายในการก่ออาชญากรรม สถานที่นั้นก็ควรมีการรักษาความมั่นคงเพื่อตรวจจับการบุกรุก โดยกลยุทธ์ในการตรวจจับประกอบด้วย ระบบสัญญาณกันขโมย กล้องวงจรปิด และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เป็นต้น การรักษาความมั่นคงทางกายภาพ เช่น รั้ว และตัวล็อก จะทำให้ผู้กระทำความผิดใช้เวลามากเกินไปและละทิ้งการบุกรุกได้เช่นกัน นอกจากนี้ การถ่วงเวลาอาจให้เวลาเพียงพอสำหรับการตรวจจับและตอบสนองโดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกด้วย หากผู้กระทำความผิดยังคงพยายามเจาะเป้าหมายเพื่อเข้าถึงระบบการรักษาความมั่นคงที่แข็งแกร่ง เช่น ประตูเหล็กที่แข็งแรง หรือไฟร์วอลล์ (firewall) ในกรณีของการรักษาความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ และกลยุทธ์อื่น ๆ) ก็สามารถที่จะปฏิเสธการเข้าถึงได้ในขณะที่ การบรรเทา หมายถึงการลดผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ผู้ค้าปลีกควรจะมีการฝากเงินธนาคารบ่อยครั้งต่อวันเพื่อลดปริมาณเงินสดในร้าน เป็นการบรรเทาความเสียหายในกรณีที่เกิดการโจรกรรมหรือการลักทรัพย์นั่นเอง (Purpura, 2018)

กลยุทธ์การจัดการความมั่นคงไม่เพียงแต่มุ่งเน้นไปที่การป้องกันบริเวณอาคารสถานที่ทางกายภาพ หรือป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดเข้าถึงแหล่งทรัพย์สินหรือข้อมูลสำคัญ แต่ยังรวมถึงการป้องกันภัยคุกคามและอันตรายอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น การใช้ความรุนแรง การโจรกรรมภายในองค์กร อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์หรือไซเบอร์ การฉ้อโกง การจารกรรม การใช้สารเสพติด ไฟไหม้ อุบัติเหตุ การก่อการร้าย และภัยพิบัติทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น

ต้นกำเนิดและการวิวัฒนาการของความมั่นคง

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ในอดีตจนถึงปัจจุบัน จะเห็นว่าแนวคิดด้านความมั่นคงเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองและสะท้อนถึงสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยไม่ได้สะท้อนเพียงแต่โครงสร้างทางสังคมเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพทางเศรษฐกิจ การรับรู้กฎหมายและอาชญากรรม รวมถึงวัฒนธรรมของสังคมด้วย โดยวิวัฒนาการของความมั่นคงสามารถแบ่งออกเป็นยุคต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1) ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (Prehistoric Times)

ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์รวมตัวกันเพื่อปกป้องตนเอง โดยมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ใช้กลยุทธ์ด้านความมั่นคงที่ค่อนข้างคล้ายกับกลยุทธ์ที่ใช้ในศตวรรษต่อมาและในปัจจุบัน โดยแรกเริ่มนั้น มนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์มีการพึ่งพาธรรมชาติเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัย เพราะมนุษย์ในยุคนั้นยังไม่ได้เรียนรู้วิธีสร้างบ้านเรือนและป้อมปราการที่แข็งแรง เช่น มนุษย์ถ้ำ (caveman) เลือกที่จะอาศัยอยู่ในถ้ำเนื่องจากเป็นที่ ๆ มีความปลอดภัยเป็นพิเศษเพราะกำแพงหินที่แข็งแรงสามารถปกป้องได้ทุกด้านยกเว้นบริเวณปากถ้ำ ดังนั้น เพื่อป้องกันทางเข้าและการโจมตี มนุษย์ถ้ำจึงใช้กลยุทธ์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยแบบหลายชั้น หรือที่เรียกว่าการรักษาความมั่นคงปลอดภัยแบบซ้ำซ้อน (redundant security) เป็นระบบที่ทำซ้ำ ๆ หลายชั้นและใช้อุปสรรคหลากหลายแบบเพื่อป้องกันความล้มเหลวในการป้องกันศัตรูและสัตว์ร้าย เช่น การเลือกถ้ำที่อยู่บนที่สูงเพื่อความปลอดภัยและง่ายต่อการสังเกตการณ์ การทำทางเดินแคบ ๆ เข้าสู่ถ้ำตามขอบหน้าผาสูงชัน การใช้หินก้อนใหญ่เป็นเครื่องกีดขวางเมื่อลี้ภัยไปด้านหน้าทางเข้า การใช้สุนัขที่มีประสาทรับกลิ่นที่เฉียบแหลมทำหน้าที่เตือนภัยและโจมตีศัตรู และการใช้ไฟและทหารรักษาการณ์ในการเพิ่มการป้องกัน เป็นต้น (Purpura, 2010)

ในทวีปอเมริกาเหนือ ชาวอินเดียนแดงปวยโบล (Pueblo Indians) ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประมาณ 2,000 ปีก่อนคริสตกาล ที่อาศัยอยู่ในรัฐนิวเม็กซิโกและแอริโซนา มีการจัดการความมั่นคงด้วยการใช้ระบบการปกป้องตนเองที่หลากหลาย เช่น การสร้างที่อยู่แบบหลายชั้นบนหน้าผาสูงชัน (cliff dwelling) และการสร้างบันไดที่สามารถชักเข้าออกได้ ซึ่งการป้องกันแบบนี้มีประโยชน์อย่างมากในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยจนกระทั่งศัตรูของชาวอินเดียนแดงปวยโบลใช้เทคนิคเดียวกันในการโจมตี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในความเป็นจริงแล้ว ไม่ว่าจะในช่วงอารยธรรมยุคแรก ๆ หรือในยุคปัจจุบัน ก็ไม่มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยใดที่มั่นคงถาวร เนื่องจากศัตรูหรือฝ่ายตรงข้ามมักจะพยายามหาช่องทางในการหลีกเลี่ยงระบบการป้องกันหรือค้นหาแนวทางในการโจมตีอยู่ตลอดเวลา นั่นเอง อย่างไรก็ตาม การศึกษาประวัติศาสตร์พบว่า มีการใช้ระบบการรักษาความมั่นคงแบบซ้ำซ้อนเพื่อสกัดกั้นฝ่ายตรงข้ามที่พยายามหลบเลี่ยงการป้องกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (Purpura, 2018)

ภาพที่ 1.1 ถ้ำของชาวอินเดียนแดงปวยโบลที่อุทยานแห่งชาติ Mesa Verde ในรัฐโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา (ภาพจาก: stock.adobe.com)

กำแพงเมืองจีนเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ยาวที่สุดที่เคยสร้างมา โดยเริ่มสร้างมาตั้งแต่ ศตวรรษที่ 7 และ 4 ก่อนคริสตกาล จนกระทั่งมีการเชื่อมต่อกันในยุคของ จิ้นซีฮ่งเต้ (221–210 ก่อนคริสตกาล) โดยมีระยะทางรวมกว่า 20,000 กิโลเมตร มีขนาดสูงถึง 7 เมตรและกว้าง 5 เมตร และมีการออกแบบมาเพื่อป้องกันการบุกรุกของกองทัพศัตรูและชนเผ่าเร่ร่อน (nomadic) ทางตอนเหนือ โดยโครงสร้างขนาดใหญ่นี้ประกอบด้วยทางผ่าน (passes) หอส่งสัญญาณ และตัวกำแพง โดยทางผ่านเป็นฐานที่มั่นคงสูง 9 เมตร ที่อนุญาตให้นักเดินทางเข้าถึงผ่านประตูไปยังถนนสายหลักและเส้นทางการค้า หอส่งสัญญาณมักสร้างขึ้นบนยอดเขาและใช้สำหรับการสื่อสารทางทหารที่ประกอบด้วยสัญญาณควันในตอนกลางวันและไฟหรือตะเกียงในตอนกลางคืน กำแพงถูกสร้างขึ้นจากวัสดุหลากหลาย (เช่น หิน ไม้) ขึ้นอยู่กับว่ามีอะไรอยู่ในพื้นที่ แม้ว่าผู้ออกแบบกำแพงเมืองจีนมีแรงบันดาลใจในการออกแบบเพื่อสร้างระบบความมั่นคงที่มีประสิทธิภาพ แต่กำแพงก็ไม่สามารถต้านทานการโจมตีครั้งสำคัญ ๆ ได้ โดยกองทัพของผู้นำมองโกล เจงกิส ข่าน (Genghis Khan) บุกโจมตีผ่านกำแพงได้ในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1200 และยึดครองพื้นที่ของประเทศจีนได้เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม กำแพงส่วนที่สำคัญได้สร้างจนเสร็จในสมัยราชวงศ์หมิง (1368–1644) (Encyclopaedia Britannica, 2021)

ภาพ 1.2 กำแพงเมืองจีน หรือ “กำแพงหมื่นลี้” ถูกกำหนดให้เป็นมรดกโลก
โดยองค์การยูเนสโกในปี ค.ศ. 1987 (ภาพจาก: stock.adobe.com)

ในขณะเดียวกัน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกำเนิดขึ้นพร้อม ๆ กับสังคมที่มีการ
วิวัฒนาการที่ซับซ้อนมากขึ้น การรวมกลุ่มเพื่อสร้างความได้เปรียบทางสังคมและเศรษฐกิจ นำไปสู่การ
แบ่งชนชั้นอำนาจระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง และเมื่อเศรษฐกิจพัฒนามากขึ้น ความไม่เท่า
เทียมกันและความขัดแย้งระหว่างกลุ่มในสังคมก็เพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น กฎหมายจึงเป็น
สิ่งจำเป็นเพื่อปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งวิธีแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งมักมีรูปแบบของ
การลงโทษที่รุนแรง เช่น การขว้างปาด้วยก้อนหิน การตัดชิ้นส่วนอวัยวะ การเผา การตรึงกางเขน
รวมถึงการทำสัญลักษณ์อาชญากรบนร่างกายด้วยการตีตราหรือทำให้พิการอีกด้วย จนกระทั่ง
1750 ปีก่อนคริสตกาล กฎหมายของฮัมมูราบี (laws of Hammurabi) กษัตริย์แห่งบาบิโลน (king of
Babylon) เป็นกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรฉบับแรกที่ระบุความรับผิดชอบของบุคคลที่มีต่อกลุ่ม
และสมาชิกในกลุ่ม และบทลงโทษสำหรับการละเมิดตามหลักความเท่าเทียมอีกด้วย (Purpura,
2018)

1) ยุคกรีกโบราณ (Ancient Greece)

ระหว่างศตวรรษที่ 9 และ 3 ก่อนคริสต์ศักราช กรีกโบราณแบ่งออกเป็นอารยธรรมที่ก้าวหน้าในเชิงพาณิชย์และวัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรือง โดยชาวกรีกปกป้องอารยธรรมที่ก้าวหน้าของพวกเขาโดยใช้ระบบ โพลิส (*polis*) or หรือนครรัฐ (*city-state*) ที่ประกอบด้วยเมืองและที่ดินเกษตรกรรมโดยรอบที่ได้รับการคุ้มครองจากส่วนกลาง และการสร้างป้อมปราการสำหรับการป้องกันที่มองเห็นทิวทัศน์ของเมืองทุกทิศ ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพสังคมที่แบ่งชนชั้นอย่างชัดเจน ทำให้ชนชั้นปกครองกลัวการปฏิวัติจากชนชั้นล่างอยู่ตลอดเวลา ยกตัวอย่างเช่น ชาวสปาร์ตัน (Spartans) มีการส่งสายลับไปอยู่กับชนชั้นล่างและทาส ในขณะเดียวกัน มีการสร้างกองกำลังตำรวจขึ้นเพื่อปกป้องชุมชนท้องถิ่นโดยประชาชนเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบในหน้าที่นี้ เนื่องจากผู้ปกครองชาวกรีกไม่ได้มองว่าการรักษาความปลอดภัยในท้องถิ่นเป็นความรับผิดชอบของรัฐ และหากเมื่อเกิดความขัดแย้งภายในนครรัฐขึ้น กองทัพจะทำหน้าที่เป็นผู้รักษาความมั่นคงแทน และในยุคกรีกโบราณนี้เองที่เพลโต (Plato) ประชาญ์ชาวกรีกได้นำเสนอแนวคิดขั้นสูงของความยุติธรรม (*justice*) ที่กล่าวว่าผู้กระทำความผิดไม่เพียงแต่จะถูกบังคับให้ต้องชดใช้ค่าเสียหายเท่านั้น แต่ยังถูกบังคับให้ต้องเข้าสู่กระบวนการปรับปรุงและฟื้นฟูพฤติกรรมอีกด้วย (Purpura, 2010)

ภาพ 1.3 ทหารองครักษ์โรมัน หรือ “Praetorian Guard” (ภาพจาก: Pinterest/@Alexander)

2) ยุคโรมันโบราณ (Ancient Rome)

ผู้ที่ออกแบบกรุงโรมในอดีตเน้นในเรื่องของความมั่นคงเป็นที่ตั้ง กรุงโรมถูกสร้างอยู่บนเนินเขาเจ็ดแห่ง ซึ่งเป็นชัยภูมิที่เหมาะสมสำหรับการป้องกันเป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถเห็นทิวทัศน์ของแม่น้ำไทเบอร์ (River Tiber) และอยู่ห่างจากทะเลประมาณ 15 กิโลเมตร ทำให้สะดวกต่อการเสริมกำลังและการป้องกันจากการโจมตีทางน้ำ กรุงโรมยังใช้ระบบเตือนภัยแบบโบราณที่มีประสิทธิภาพ คือการเลี้ยงห่านไว้ในสถานที่ทางยุทธศาสตร์ ห่านซึ่งเป็นสัตว์ที่มีประสาทสัมผัสที่ดีจะส่งเสียงร้องเตือนเมื่อกองทัพศัตรูเคลื่อนกำลังใกล้เข้ามา

ระบอบการปกครองของโรมันออกแบบมาอย่างดีเพื่อการสงครามโดยเฉพาะ กองทัพโรมันประกอบไปด้วยทหารราบ (phalanx) จำนวน 8,000 นาย เป็นหน่วยรบพื้นฐาน และมีกองทหารลิเจียน (legion) กว่า 3,600 นาย ซึ่งทหารเหล่านี้ยังมีหน้าที่รักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยในกรุงโรมอีกด้วย ในขณะที่ ออกุสตุส (Augustus) (27 B.C.–14 A.D.) จักรพรรดิโรมันองค์แรก ได้ก่อตั้งกองกำลังองครักษ์รักษาพระองค์ (Praetorian Guard) จากกองทัพลิเจียนเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยของพระองค์อีกด้วย ซึ่งกองพันองครักษ์จำนวน 500 ถึง 600 คนนี้ ได้รับอนุญาตให้อยู่ในกรุงโรมเพื่อปกป้องจักรพรรดิ เป็นตำรวจลับ เพชรฆาต และต่อต้านจลาจล และได้ชื่อว่าเป็นหน่วยตำรวจที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในช่วงตั้งแต่คริสต์ศักราชที่ 6 เป็นต้นมา (Preskar, 2021)

จักรพรรดิออกุสตุสยังได้ริเริ่มการลาดตระเวนและการรักษาความปลอดภัยด้วยการเฝ้าระวังโดยพลเรือน ที่มีลักษณะคล้ายกับยามกลางคืน (vigils) โดยพลเรือนเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นทั้งตำรวจและนักดับเพลิง โดยเฉพาะการดับเพลิงในยุคโรมันนั้น มีการพัฒนาหน่วยเฉพาะที่ประกอบไปด้วยคนหลายร้อยคน มีหน้าที่นำไพบรรจุน้ำมาดับไฟหรือนำหมอนขนาดใหญ่มาวางซ้อนกันเพื่อให้ผู้ที่ติดอยู่ในที่สูงสามารถกระโดดหนีไฟลงมาได้อย่างปลอดภัย อีกทั้ง การสร้างระบบทางส่งน้ำโรมัน (Roman aqueducts) รวมถึงนวัตกรรมอื่น ๆ เช่น ปัมมือและท่อน้ำที่ทำจากหนัง สามารถช่วยในการดับเพลิงในยุคนั้นได้ง่ายยิ่งขึ้น (Purpura, 2010)

3) ยุคกลาง (The Middle Ages)

ในช่วงยุคมืด (the Dark Ages) หลังจากการล่มสลายของจักรวรรดิกรีกและโรมันโบราณ ระบบศักดินา (feudalism) ได้มีการพัฒนาขึ้นในยุโรป ในอังกฤษสมัยแองโกล-แซกซัน (ค.ศ. 410–1066) เจ้าเมืองเป็นผู้ให้ความมั่นคงปลอดภัยแก่ชาวเมือง มีการให้ที่ดินเพื่อแลกกับการเป็นทหาร ซึ่งมีลักษณะของกองกำลังทหารเอกชน โดยเทคนิคการรักษาความมั่นคงในยุคนี้คือ การสร้างปราสาท

ป้อมปราการที่มีกำแพงสูงหนาที่บ หอคอย สะพานซึก และคูเมือง เพื่อป้องกันการโจมตีจากกลุ่มคนเถื่อนชนเผ่าเยอรมัน อีกทั้ง ระบบแฟรงก์เพลด์จ์ (frankpledge) ซึ่งมีต้นกำเนิดในฝรั่งเศสได้แพร่กระจายมายังอังกฤษ (ค.ศ. 600–900) ทำให้เกิดความรับผิดชอบของชุมชนร่วมกันในด้านความมั่นคงและความยุติธรรม โดยส่วนสิบ (tithing) หรือกลุ่มครอบครัวสิบครอบครัว แบ่งปันหน้าที่ในการรักษาความสงบและปกป้องชุมชน ส่วนสิบ ๆ กลุ่มรวมกันเป็น “ร้อย” (tithing) ซึ่งควบคุมโดยนายตำรวจที่แต่งตั้งโดยขุนนางในท้องที่ ในขณะที่สิบ “ร้อย” รวมกันเป็น “ไชร์” (shire) ภายใต้อำนาจของ “รีฟ” (reeve) ซึ่งเป็นข้าราชการระดับสูงที่ได้รับแต่งตั้งจากกษัตริย์ให้ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและเก็บภาษี (Duggan, 2020)

ภาพ 1.4 ปราสาทที่มีคูน้ำที่สร้างขึ้นในอังกฤษช่วงยุคกลาง (ภาพจาก: stock.adobe.com)

ในปี ค.ศ. 1066 วิลเลียม (William) ดยุกแห่งนอร์ม็องดี (Duke of Normandy) (ฝรั่งเศสในปัจจุบัน) เสด็จข้ามช่องแคบอังกฤษและเอาชนะกษัตริย์แองโกล-แซกซอน พระเจ้าฮาโรลด์ กอดวินสัน (King Harold Godwinson) ที่สมรภูมิมิเฮสติงส์ (Battle of Hastings) นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง เช่น การใช้ระบบตำรวจที่เข้มงวดภายใต้กฎหมายการศึกษา การยึดที่ดินแดนของขุนนางอังกฤษที่ต่อต้านและยกให้กับผู้ที่สวามิภักดิ์เพื่อสร้างปราสาทและป้อมปราการทั่วราชอาณาจักร โดยแบ่ง

อังกฤษออกเป็น 55 เขตหรือ “ไชร์” โดยแต่งตั้ง “รีฟ” ที่มาจากกองกำลังที่ให้ดูแลแต่ละเขต (ปัจจุบันคือ “sheriff” (นายอำเภอ) ซึ่งมาจากคำว่า “shire-reeve”) พระเจ้าวิลเลียมที่ 1 แห่งอังกฤษใช้ระบบการบริหารงานด้านความมั่นคงแบบรวมศูนย์ โดยเปลี่ยนแปลงกฎหมายเพื่อให้อาชญากรรมเป็นความผิดต่อรัฐมากกว่าที่จะเป็นต่อบุคคล และการแยกบทบาทการบังคับใช้กฎหมายตำรวจออกจากการพิจารณาคดีของตุลาการ โดยผู้พิพากษาจะเดินทางไปตามเขตต่าง ๆ เพื่อพิจารณาคดีของผู้ที่ถูกเซอร์รีฟส์หรือนายอำเภอจับกุม (Purpura, 2010)

เมื่อพระเจ้าจอห์น (King John of England) ขึ้นครองราชย์ในปี ค.ศ. 1199 พระองค์เป็นราชาที่ถูกมองว่าเป็นทรราชและถูกต่อต้านจากเหล่าขุนนางและประชาชนจำนวนมาก ทำให้ในปี ค.ศ. 1215 พระองค์ถูกเหล่าขุนนางและอัศวินบังคับให้ลงพระนามใน กฎบัตร “แมกนา คาร์ตา” (Magna Carta) หรืออีกชื่อว่า “มหากฎบัตร” ซึ่งรับรองเสรีภาพทางกฎหมายและทางการเมืองและแยกอำนาจระหว่างรัฐบาลกลางและระดับท้องถิ่น เป็นการฟื้นฟูอำนาจทางการเมืองให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านความมั่นคง อีกทั้งยังให้เสรีภาพต่อพลเมือง เช่น กระบวนการอันควรแห่งกฎหมาย (due process) และการพิจารณาคดีโดยคณะลูกขุน (trial by jury) (Fischer et al., 2018)

ภาพ 1.5 พระเจ้าจอห์นทรงให้สัตยาบัน Magna Carta ที่ Runnymede เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1215 (ภาพจาก: Rex Shutterstock)

จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1285 ความจำเป็นในการสร้างความมั่นคงให้กับชุมชน กลายเป็นปัญหาสำคัญจนพระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 1 (Edward I of England) ได้ออก “ธรรมนูญแห่งเวสต์มินสเตอร์” (Statute of Westminster 1285) ซึ่งเป็นกฎหมายความมั่นคงสำคัญที่จัดตั้งระบบตำรวจและกระบวนการยุติธรรมขึ้น นอกจากนี้ ยังได้จัดตั้ง “ยามและผู้คุม” (watch and ward) โดยผู้ชายทุกคนต้องเข้าร่วม ซึ่งยามทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในเวลากลางคืน ในขณะที่ผู้คุมทำหน้าที่สนับสนุนตำรวจในเวลากลางวัน กฎหมายฉบับนี้ยังกำหนดให้ผู้ชายทุกคนที่มีอายุระหว่าง 15 ถึง 60 ปี ต้องมีอาวุธไว้ในบ้าน ทำหน้าที่รับผิดชอบความมั่นคงปลอดภัยของชุมชน เช่น ปิดประตูเมืองในตอนกลางคืน บังคับใช้เคอร์ฟิว การส่งเสียงร้องเอะอะโวยวาย หรือ “hue and cry” เมื่อมีอาชญากรรม โดยผู้ที่ได้ยินเสียงร้องต้องไล่ตามจับและนำตัวผู้กระทำผิดมาสู่กระบวนการยุติธรรม (Fischer et al., 2018)

4) ยุคสมัยใหม่ (Modern Times)

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 17 อังกฤษเป็นเจ้าอาณานิคมในหลาย ๆ ดินแดนทั่วโลก และจากการเข้าไปติดต่อทำการค้าในดินแดนอาณานิคมนี้เองที่นำผู้คนหลากหลายจำนวนมากเข้ามาในประเทศ นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การค้าและธุรกิจที่เพิ่มขึ้นมากมาย จำเป็นต้องมีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสำหรับสินค้า เหล่าพ่อค้าวาณิชซึ่งไม่พอใจกับการคุ้มครองที่ได้รับจากภาครัฐ จึงได้จัดตั้งกองกำลังตำรวจเอกชนหลากหลายประเภท เช่น ตำรวจพาณิชย์และตำรวจท่าเรือ เพื่อปกป้องธุรกิจของตนเอง และมีการใช้ระบบรางวัลนำจับขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อดึงดูดประชาชนให้แจ้งเบาะแสอาชญากร อย่างไรก็ตาม การปฏิวัติอุตสาหกรรมคริสต์ศตวรรษที่ 18 นำไปสู่การขยายตัวของเมืองและประชากรและปัญหาที่เกี่ยวข้องมากมาย เช่น แรงงานทาสในโรงงาน สลัม ความยากจน คนเร่ร่อน และอาชญากรรม เพิ่มแรงกดดันในการควบคุมอาชญากรรมและปกป้องผลประโยชน์ทางธุรกิจ ทำให้ประชาชนจำนวนมากต้องพกอาวุธเพื่อป้องกันตนเอง และจากระบบการรักษาความปลอดภัยที่ไม่มีประสิทธิภาพของรัฐบาล ทำให้ตำรวจเอกชนและหน่วยรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชนเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น (Purpura, 2010)

ในปี ค.ศ. 1748 เฮนรี ฟิลดิงก์ (Henry Fielding) นักประพันธ์และนักเขียนบทละครชาวอังกฤษได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษา (magistrate) ของกรุงลอนดอน และเขาได้คิดค้นกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการก่อตั้งหน่วย “โบว์ สตรีท รันเนอร์ส” (Bow Street Runners) อันโด่งดัง ซึ่งถือได้ว่าเป็นตำรวจอาชีพหน่วยแรกของโลก โดยเริ่มจากการมีตำรวจประจำหน่วยแค่หกคน เป็นหน่วยสืบสวนอาชญากรรมที่ได้รับเงินเดือนประจำแบบราชการ โดยกลยุทธ์ของ

การรักษาความมั่นคงคือการส่งหน่วยสืบสวนไปที่เกิดเหตุทันทีเมื่อได้รับแจ้งเหตุจากผู้เสียหายหรือสายส่งข่าวอาชญากรรม (informants) เพื่อเพิ่มโอกาสในการจับกุมอาชญากรได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งระบบการรักษาความมั่นคงของฟิลดิงก์ต้องอาศัยข้อมูลที่ได้รับจากสายข่าวเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ คนเฝ้าประตูหรือคนเก็บภาษีจะถูกสั่งการให้รายงานอาชญากรรมและความผิดโดยเร็วที่สุดเพื่อแลกกับเงินรางวัลตอบแทน (Brain, 2021)

ภาพ 1.6 “โบว์ สตรีท รันเนอร์ส” ประสบความสำเร็จในการแก้ไขและป้องกันอาชญากรรม จนกระทั่งถูกยกเลิกในปี ค.ศ. 1839 (ภาพจาก: Getty Images)

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 อาชญากรรมได้แพร่ระบาดในอังกฤษอย่างรุนแรง โดยอาชญากรรมจำนวนมากมีการลงโทษรุนแรงด้วยการแขวนคอ แม้กระทั่งความผิดลหุโทษ เช่น ขโมยอาหารหรือล้างกระเป่า อย่างไรก็ตาม โทษประหารชีวิตก็ไม่ได้ทำให้คนเกรงกลัวที่จะก่ออาชญากรรม จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1822 เซอร์โรเบิร์ต ฟิล (Sir Robert Peel) เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีมหาดไทยและได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการมีกองกำลังตำรวจอาชีพ จึงได้เสนอพระราชบัญญัติตำรวจนครบาล (Metropolitan Police Act) ในปี ค.ศ. 1829 ซึ่งถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมในการบังคับใช้กฎหมาย แนวคิดของเซอร์โรเบิร์ต ฟิล ได้รับการยอมรับจากรัฐสภา เขาได้รับเลือกให้ดำเนินการก่อตั้งกองกำลังตำรวจอาชีพที่รับผิดชอบต่อประชาชนทุกคนขึ้น ทำหน้าที่ลาดตระเวนกรุงลอนดอนด้วยการใส่แจ็ก

เก็ตส์ตีดำ สวมหมวกขนสัตว์ทรงสูง ถือกระบี่กระบองสั้นและนกหวีด ในขณะที่เดียวกัน เซอร์โรเบิร์ต ฟิล ยังได้ปฏิรูปกฎหมายอาญาด้วยการจำกัดขอบเขตและยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญา ประเภทหุโทษมากกว่า 100 ความผิด รวมถึงการปฏิวัติระบบตำรวจของเขาซึ่งถูกคัดลอกไปใช้ทั่วโลกอีกด้วย (Nix, 2018)

ภาพ 1.7 ตำรวจอังกฤษถูกเรียกว่า “ฟิลเลอร์” (Peelers) หรือ “บ็อบบี้ส” (Bobbies) ตามชื่อเล่นของ เซอร์โรเบิร์ต ฟิล (ภาพจาก: Rob Stothard/Getty Images)

ในช่วงแรก ๆ ของอาณานิคมอเมริกาเหนือก่อนการประกาศอิสรภาพ ผู้อพยพตั้งถิ่นฐานในรัฐแมสซาชูเซตส์ นิวยอร์ก เพนซิลเวเนีย และเวอร์จิเนีย มีความจำเป็นในการได้รับการคุ้มครองความมั่นคงปลอดภัยจากชาวอินเดียนแดง และชาวอาณานิคมอื่น ๆ เช่น ฝรั่งเศสและสเปน จึงได้นำระบบการรักษาความมั่นคงแบบอังกฤษมาใช้ปกป้องผู้คนและทรัพย์สิน มีการจัดตั้งนายอำเภอให้เป็นหัวหน้ารักษาความมั่นคงในอาณานิคมเวอร์จิเนียและจอร์เจีย ทำหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิด ส่งหมายเรียก และเก็บภาษี ในขณะที่มีการแต่งตั้งตำรวจในภูมิภาคนิวอิงแลนด์ เพื่อรักษาความสงบ นำผู้ต้องสงสัยและพยานมาให้การต่อศาล อีกทั้งมีการจ้างยามถูกให้ตรวจตราตามท้องถนนในเวลากลางคืน และเตือนประชาชนเวลาเกิดเหตุไฟไหม้ โดยบ้านแต่ละหลังในเขตเมืองอาณานิคมจะต้องมีถังดับเพลิงสองถัง และเจ้าของบ้านจะต้องถูกปรับหากไม่ตอบสนองต่อเหตุไฟไหม้ ซึ่งเหตุการณ์ณ์ไฟ

ใหม่ครั้งใหญ่ในเมืองบอสตันในปี ค.ศ. 1679 ได้กระตุ้นให้มีการจัดตั้งแผนกดับเพลิงของรัฐแห่งแรกในอเมริกาเหนือ (Fischer et al., 2018)

ช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในสหรัฐอเมริกา เมืองใหญ่หลายแห่ง เช่น ดีทรอยต์ ซินซินนาติ ชิคาโก ลอสแอนเจลิส นิวยอร์ก ฟิลาเดลเฟีย ซานฟรานซิสโก ได้จัดตั้งกองกำลังตำรวจที่จำลองแบบมาจากตำรวจนครบาลลอนดอน อย่างไรก็ตาม กองกำลังตำรวจในยุคแรก ๆ เหล่านี้มักจะไม่มีความมีประสิทธิภาพ ขาดการฝึกฝนที่ดี และมักจะทุจริต ในขณะที่มีการขยายดินแดนออกไปทางตะวันตกและในพื้นที่ชนบททางตะวันออกอย่างรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ความมั่นคง เช่น นายอำเภอ สารวัตรทหาร และตำรวจ จึงต้องทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ ๆ มีอาณาเขตกว้างใหญ่ อีกทั้งบริเวณที่ผู้อพยพตั้งรกรากก็ค่อนข้างกระจัดกระจาย ทำให้ยากต่อการรักษาความปลอดภัยจากกลุ่มอาชญากรและชาวอินเดียแดง ทำให้ต้องมีการจัดตั้งค่ายทหารกระจัดกระจายไปทั่วบริเวณชายแดนเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงค่าย พ่อค้า และนักเดินทาง (Purpura, 2018)

ในช่วงปี ค.ศ. 1850 อัลลัน พิงเกอร์ตัน (Allan Pinkerton) เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ “คอปเปอร์” (copper) จากสกอตแลนด์ (เจ้าหน้าที่ตำรวจถูกเรียกว่าคอปเปอร์ตามป้ายทองแดงที่สวม) อพยพมายังสหรัฐอเมริกา ก่อนที่กลายเป็นพนักงานสืบสวนคนแรกของกรมตำรวจชิคาโก อย่างไรก็ตาม ตำรวจรัฐในยุคนั้นถูกจำกัดโดยขอบเขตอำนาจรับผิดชอบ จึงไม่สามารถสืบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิด เช่น ปล้นธนาคารและรถไฟ แล้วข้ามพรมแดนหลบหนีไปยังรัฐอื่น ข้อจำกัดนี้จึงมีผลต่อการเติบโตของการรักษาความมั่นคงเอกชนโดยตรง พิงเกอร์ตัน จึงได้จัดตั้ง “สำนักงานตำรวจตะวันตกเฉียงเหนือ” (North West Police Agency) ขึ้นในปี ค.ศ. 1855 ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านความมั่นคงเอกชนที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกาที่ให้ความคุ้มครองแก่ทางรถไฟสายมิดเวสต์เทิร์น และในปี ค.ศ. 1857 ได้ก่อตั้งหน่วยลาดตระเวน “Pinkerton Protection Patrol” เพื่อให้บริการยามแก่บริษัทจัดการเดินรถไฟและโรงงานอุตสาหกรรม จนกระทั่งประธานาธิบดี อับราฮัม ลินคอล์น เห็นในความสามารถและได้จ้างบริษัทของ พิงเกอร์ตัน ให้ทำหน้าที่สืบข่าวกรองในช่วงสงครามกลางเมืองอีกด้วย (Fischer et al., 2018)

การขยายตัวไปทางตะวันตก เพิ่มความต้องการในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในการขนส่งเงินสด ทองคำ และของมีค่า เฮนรี เวลล์ (Henry Wells) และ วิลเลียม ฟาร์โก (William Fargo) จึงได้ก่อตั้งบริษัท Wells Fargo & Company ขึ้นในปี ค.ศ. 1852 เพื่อบริการขนส่งด่วน (express) จดหมาย พัสดุ สินค้า และสิ่งของมีค่า ไปยังพื้นที่อันตรายที่เต็มไปด้วยกลุ่มโจรและชาวอินเดียแดง ด้วยการนำใช้รถม้าโดยสาร (stagecoach) พร้อมเจ้าหน้าที่คุ้มกันติดอาวุธที่นั่งด้านหน้า

ช่างคนขับซึ่งเรียกว่า “shotgun rider” จนกลายเป็นตำนานอเมริกันตะวันตกของการต่อสู้ระหว่างกลุ่มโจรปล้นรถส่งสินค้ากับผู้คุ้มกันรถ จนกระทั่งมีการสร้างทางรถไฟสายตะวันตกในปี ค.ศ. 1869 (Bentz, 2018)

ภาพ 1.8 รถม้าขนส่งสินค้าของบริษัท Wells Fargo & Company ถือว่าเป็นตำนานนวัตกรรมพาหนะขนส่งของอเมริกาตะวันตก (ภาพจาก: Pinterest and Wells Fargo Stories)

ในปี ค.ศ. 1859 วอชิงตัน เพอร์รี่ บริงค์ (Washington Perry Brink) ใช้ประโยชน์จากความต้องการการขนส่งทรัพย์สินมีค่าอย่างปลอดภัย ได้ก่อตั้ง Brinks, Inc. เพื่อบริการขนส่งสินค้า พัสตุภัณฑ์ และทรัพย์สินมีค่า จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1891 บริษัท Brinks, Inc. ก็ได้เริ่มขนส่งเงินเดือน และเนื่องจากสินคามีมูลค่ามากขึ้นและมีความเสี่ยงมากขึ้น จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการใช้รถหุ้มเกราะในการบริการจัดส่งทรัพย์สินมีค่า อย่างไรก็ตาม ผู้บุกเบิกในศตวรรษที่ 19 อีกคนหนึ่งในการรักษาความมั่นคงคือ เอ็ดวิน โฮล์มส์ (Edwin Holmes) ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกธุรกิจสัญญาประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นครั้งแรกในประเทศในปี ค.ศ. 1858 บริษัท Holmes Protection Group, Inc. ประสบความสำเร็จในการขายสัญญาประกันภัยแบบแม่เหล็กไฟฟ้าและบริการสร้างเครือข่ายสัญญาประกันภัย จนกระทั่งมีการควบรวมกิจการโดย ADT Security Services, Inc. ในปลายศตวรรษที่ 20 ในปัจจุบัน ADT ที่ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1874 กลายเป็นผู้นำรายใหญ่ในด้านการบริการความมั่นคงด้านอิเล็กทรอนิกส์ (เช่น การบุกรุก การป้องกันอัคคีภัย กล้องวงจรปิด ระบบควบคุมการเข้าออก) ให้กับลูกค้าเชิงพาณิชย์ รัฐบาล และที่อยู่อาศัยกว่า 3 ล้านรายทั่วทั้งทวีปอเมริกาเหนือและสหราชอาณาจักร และมีรายได้เฉลี่ยปีละ 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (Purpura, 2018)

ภาพ 1.9 Brink's เป็นบริษัทรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชนที่ขึ้นชื่อในเรื่องการใช้รถหุ้มเกราะกันกระสุนในการส่งเงินและทรัพย์สินมีค่า (ภาพจาก: Getty Images)

ในปี ค.ศ. 1909 วิลเลียม เบิร์นส์ (William Burns) อดีตเจ้าหน้าที่หน่วยสืบราชการลับและหัวหน้าสำนักงานสืบสวนสอบสวน (เป็นหน่วยงานเริ่มต้นของสำนักงานสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา หรือ FBI) ได้เปิดสำนักงานนักสืบ “William J. Burns” ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นหน่วยงานสืบสวนของสมาคมธนาคารอเมริกัน (American Bankers Association) และเป็นบริษัทบริการรักษาความมั่นคงและสืบสวนที่ใหญ่เป็นอันดับสองในสหรัฐอเมริกา ปัจจุบัน ทั้ง Wells Fargo และ Burns International Services Corporation เป็นบริษัทในเครือของ Securitas ซึ่งเป็นบริษัทให้บริการรักษาความมั่นคงที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน (Purpura, 2018)

สงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 ทำให้เกิดความต้องการความมั่นคงที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการก่อวินาศกรรมและการจารกรรมเป็นภัยคุกคามร้ายแรง อุตสาหกรรมหลักและระบบขนส่งจึงจำเป็นต้องเพิ่มและปรับปรุงระบบความมั่นคงปลอดภัย การโจมตีกองเรือแปซิฟิกที่อ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ (Pearl Harbor) โดยกองบินจักรวรรดิญี่ปุ่น ในวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1941 สูญเสียชีวิตกว่า 2 พันนาย พร้อมกับเรือรบที่เสียหายมากกว่า 19 ลำ ทำให้สหรัฐอเมริกาต้องเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่ 2 และเข้าสู่โหมดอุตสาหกรรมการผลิตอาวุธสงครามเต็มรูปแบบ ด้วยเหตุนี้การปกป้องอุตสาหกรรมสงครามที่สำคัญกลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ทำให้รัฐบาลต้องนำเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงโรงงานเข้าสู่กองทัพในตำแหน่งผู้ช่วยสารวัตรทหาร เพื่อปกป้องข้อมูลลับทางทหารจากการก่อวินาศกรรมและการจารกรรม (Purpura, 2010)

อย่างไรก็ดี ในช่วงปี ค.ศ. 1960-1990 ประเทศตะวันตกมีการแข่งขันทางเทคโนโลยีเริ่มเข้มข้นขึ้นและการปกป้องข้อมูลก็มีความสำคัญมากขึ้น ตามแนวคิด อัลวิน ทอฟฟ์เลอร์ (Alvin Toffler) จากหนังสือ *คลื่นลูกที่สาม (The Third Wave)* กลายเป็นสังคมบนพื้นฐานของข้อมูลและเทคโนโลยี และด้วยทรัพยากรตามธรรมชาติที่ลดลงเรื่อย ๆ มนุษย์จำเป็นต้องพึ่งพาเทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อความอยู่รอดมากขึ้น เป็นเหตุให้อาชญากรในยุค “คลื่นลูกที่สาม” มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อก่ออาชญากรรม ซึ่งการป้องกันนั้นทำได้ด้วยการใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีและระบบการจัดการความมั่นคงที่ดีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เทคโนโลยีจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมความมั่นคงเอกชน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมการพัฒนาระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยแบบบูรณาการที่ดำเนินการโดยระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (computer network) ที่ไม่เพียงแต่ควบคุมการเข้า ถึง (access control) แต่รวมไปถึงกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ระบบสัญญาณเตือนไฟไหม้ระยะไกล (remote fire alarm system) และการใช้ยานพาหนะไร้คนขับ (UAV) หรือโดรนตรวจการ (Fischer et al., 2018)

ภาพ 1.10 Securitas เป็นบริษัทให้บริการและคำปรึกษาด้านความมั่นคงปลอดภัยที่มีพนักงานมากกว่า 300,000 คน ใน 53 ประเทศทั่วโลก (ภาพจาก: securitasmobileus.com)

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้ การรักษาความมั่นคงต้องการการบูรณาการองค์ความรู้ด้านความมั่นคงที่กว้างขึ้นเนื่องจาก อาชญากรรมไซเบอร์ (cybercrime) ในปัจจุบัน ผู้กระทำความผิดไม่จำเป็นต้องบุกรุกอาคารสถานที่เพื่อขโมยข้อมูลจากองค์กรอีกต่อไป ผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงและผู้เชี่ยวชาญด้าน IT จึงต้องวางแผนและทำงานร่วมกันเพื่อการป้องกันที่ครอบคลุม ด้วยเหตุนี้ การ

ฝึกอบรมข้ามสายงานกับผู้เชี่ยวชาญด้าน IT และความมั่นคงทางกายภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก ผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านสามารถช่วยเหลือกันในด้านข้อมูล เทคโนโลยี การควบคุมการเข้าถึง ไซเบอร์เมตริกซ์ การสืบสวน การวางแผนและการการฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติ เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าผู้จัดความมั่นคง นอกจากจะทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมต่อบุคคล คุ่มครองทรัพย์สิน สืบสวน สอบสวน ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิด ภัยและปฐมพยาบาลเบื้องต้น และป้องกันอัคคีภัยแล้ว จะต้องสามารถป้องกันอาชญากรรมไซเบอร์และบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย (Purpura, 2018)

ความมั่นคงในศตวรรษที่ 21

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ผู้ก่อการร้ายโจมตีเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ (World Trade Center) และเพนตากอน (The Pentagon) คร่าชีวิตผู้คนไปประมาณ 3,000 คน ภัยคุกคามจากผู้ก่อการร้ายนี้ รวมไปถึงสงครามในอัฟกานิสถาน อิรัก และซีเรีย รวมถึงเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา เช่น กราดยิงในงานเทศกาลดนตรี เมืองลาสเวกัส (Las Vegas Strip) ประเทศสหรัฐอเมริกา และเหตุระเบิดฆ่าตัวตายที่แมนเชสเตอร์อะเรนา (The Manchester Arena) สหราชอาณาจักร ในปี ค.ศ. 2017 เหตุกราดยิงมัสยิดในเมืองโครสต์เชิร์ช ประเทศนิวซีแลนด์ และเหตุระเบิดที่ท่าเรือเบรุต (Port of Beirut) ประเทศเลบานอน ในปี ค.ศ. 2019 การโจมตีเรือบรรทุกสินค้าของโจรสลัดบริเวณอ่าวกินี (Gulf of Guinea) นอกชายฝั่งตะวันตกของแอฟริกาถึง 195 ครั้ง และการใช้โดรนโจมตีแหล่งอุตสาหกรรมน้ำมันขนาดใหญ่ (Saudi Aramco) ของซาอุดีอาระเบีย ในปี ค.ศ. 2020 แสดงให้เห็นถึงความท้าทายที่ยากลำบากที่โลกของเราต้องเผชิญในศตวรรษที่ 21 นี้

ด้วยเหตุนี้ การทบทวนกลยุทธ์การป้องกันและรักษาความมั่นคงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อป้องกันภัยคุกคามเหล่านี้ ผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงเป็นแนวหน้าในการป้องกัน ไม่เพียงแต่เผชิญกับการก่อการร้าย แต่ยังรวมถึงอาชญากรรม ไฟไหม้ อุบัติเหตุ ภัยพิบัติต่าง ๆ และการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออีกด้วย ผู้บริหารและผู้จัดการด้านความมั่นคงจึงต้องศึกษาและฝึกอบรมองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความเป็นมืออาชีพ เพิ่มแนวคิดเชิงกลยุทธ์และเชิงนวัตกรรม การวางแผนที่ชาญฉลาด และการสนับสนุนจากชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงจะประสบความสำเร็จในการเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงในยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) อย่างมีประสิทธิภาพ

บทสรุป

ตั้งแต่เหตุการณ์การโจมตี 9/11 รัฐบาลและองค์กรเอกชนเกือบทั่วโลกให้ความสนใจและมุ่งมั่นมากขึ้นในการรักษาความมั่นคง อย่างไรก็ตาม การแยกแยะและสร้างความแตกต่างด้านความมั่นคงปลอดภัยเอกชน ตำรวจ และความมั่นคงสาธารณะยังเป็นสิ่งที่ท้าทาย ความมั่นคงสามารถเข้าใจได้ภายใต้บริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งในทางกลับกัน ก็ช่วยให้เราเข้าใจความหมายของความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

บทบาทพื้นฐานของการจัดการความมั่นคงคือการปกป้องผู้คน ทรัพย์สิน อาคาร และการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานและผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงสามารถจัดการและใช้ระบบรักษาความมั่นคงด้วยการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีที่หลากหลาย เพื่อสร้างกลยุทธ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อปกป้ององค์กรและการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงที่สุด เจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงมีหน้าที่เฝ้าสังเกต รายงาน และปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ในที่มั่นหรือขณะลาดตระเวนด้วยการเดินเท้า (foot patrol) หรือยานพาหนะ (vehicle patrol)

การศึกษาประวัติศาสตร์มีประโยชน์หลายประการสำหรับผู้ศึกษาและปฏิบัติงานด้านความมั่นคง เนื่องจากมนุษย์ต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความมั่นคงทั้งในอดีตและปัจจุบัน และทั้งภาครัฐและเอกชนได้ร่วมกันทำหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงและการป้องกัน ประวัติศาสตร์ยุคแรกแสดงให้เห็นชนเผ่าที่รวมตัวกันเพื่อปกป้องตนเอง ด้วยเหตุนี้ การป้องกันตนเองและการคุ้มครองเอกชนจึงมีประวัติอันยาวนาน ความพยายามในการรักษาความมั่นคงเอกชนในช่วงยุคแรก ๆ ของอังกฤษไม่เพียงพอเนื่องจากอาชญากรรมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ภาครัฐบาลจึงก้าวเข้ามามีส่วนร่วม และการปฏิรูปด้านความมั่นคงของ เซอร์ โรเบิร์ต พิล เปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ของการรักษาความมั่นคงทั่วโลก และเมื่ออาชญากรรมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วล้นหลามเกินกำลังที่ภาครัฐจะรับมือไหว ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของรัฐบาลทำให้ภาคประชาชนและภาคธุรกิจต้องปกป้องตนเอง ด้วยเหตุนี้ ความมั่นคงปลอดภัยเอกชนก็เพิ่มขึ้น บุคคลสำคัญจำนวนมาก ตลอดจนแนวคิดเชิงนวัตกรรมและการมุ่งมั่นในการทำงานของพวกเขา ได้สร้างอุตสาหกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เติบโตอย่างไม่หยุดยั้ง และช่วยปกป้องสังคมของเราในทุกวันนี้

คำสำคัญ (Keywords)

ความมั่นคง (security)	ความมั่นคงเอกชน (private security)
บริบทความมั่นคง (contexts of security)	ระเบียบวิธีความมั่นคง (security methodology)
กลยุทธ์ความมั่นคง (security strategies)	เจ้าหน้าที่ความมั่นคง (security officer)
ความมั่นคงของชาติ (national security)	ความมั่นคงทางกายภาพ (physical security)
กฎหมายของฮัมมูราบี (Laws of Hammurabi)	กำแพงเมืองจีน (Great Wall of China)
ทหารองครักษ์โรมัน (Praetorian Guard)	ระบบแฟรงก์เพลดจ์ (frankpledge system)
มหากฎบัตร (Magna Carta)	เฮนรี ฟิลดิงก์ (Henry Fielding)
เซอร์โรเบิร์ต พีล (Sir Robert Peel)	อัลลัน พิงเกอร์ตัน (Allan Pinkerton)
เวลล์ ฟาร์โก (Wells Fargo)	เอ็ดวิน โฮล์มส์ (Edwin Holmes)
วอชิงตัน เพอร์รี่ บริงค์ (Washington Perry Brink)	วิลเลียม เบิร์นส์ (William Burns)

คำถามท้ายบท (Review Questions)

1. เราสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างการรักษาความมั่นคงเอกชนและการรักษาความมั่นคงสาธารณะได้อย่างไร?
2. การเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์มีความสำคัญต่อผู้ที่ศึกษาด้านการจัดการความมั่นคงอย่างไร?
3. ยกตัวอย่างนวัตกรรมด้านการรักษาความมั่นคง 3 ตัวอย่าง และอธิบายว่ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของกลยุทธ์ด้านความมั่นคงอย่างไร?
4. ยกตัวอย่างกลยุทธ์ด้านความมั่นคงของยุคก่อนประวัติศาสตร์และโบราณว่ามีความคล้ายคลึงกับกลยุทธ์ด้านความมั่นคงที่ใช้ในปัจจุบันอย่างไร?
5. สงครามโลกครั้งที่ 2 ส่งผลกระทบต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมการรักษาความมั่นคงอย่างไร?
6. เหตุการณ์ 9/11 ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการรักษาความมั่นคงของภาครัฐและเอกชนอย่างไร?

7. บทบาทของผู้จัดการความมั่นคงที่มีประสิทธิภาพเป็นอย่างไร? และคิดว่าบทบาทจะเป็นอย่างไรในอนาคต?

เอกสารอ้างอิง (References)

- ASIS International. (2003). *Proceedings of the 2003 Academic/Practitioner Symposium*. College Park, MD: The University of Maryland.
- Bentz, A. (2018, November 15). *Follow the history of Stagecoach No. 186*. Retrieved August 12, 2021, from Wells Fargo: <https://www.wellsfargohistory.com/follow-the-history-of-stagecoach-no-186/>
- Bodunde, D. O., Ola, A. A., & Afolabi, M. B. (2014). Internal Insecurity in Nigeria, The Irony of Multiplicity of Security Outfits and Security Challenges. *IMPACT: International Journal of Research in Humanities, Arts and Literature*, 2(5), 213–220.
- Brain, J. (2021, August 14). *Bow Street Runners*. Retrieved from Historic UK: <https://www.historic-uk.com/HistoryUK/HistoryofBritain/Bow-Street-Runners/>
- Brooks, D. J. (2009). What is security: Definition through knowledge categorization. *Security Journal*, 1-15.
- Collins English Dictionary and Thesaurus. (1992). Sydney, NSW: HarperCollins Publishers.
- Craighead, G. (2009). *High-Rise Security and Fire Life Safety* (3rd ed.). Woburn, MA: Butterworth-Heinemann.
- Duggan, K. F. (2020). The limits of strong government: attempts to control criminality in thirteenth-century England. *Historical Research*, 93(261), 399–419. doi:10.1093/hisres/htaa015

- Encyclopaedia Britannica. (2021, August 4). *Britannica*. Retrieved August 22, 2021, from Great Wall of China: <https://www.britannica.com/topic/Great-Wall-of-China>
- Fischer, R., Halibozek, E., & Walters, D. (2018). *Introduction to Security* (10th ed.). Cambridge, MA: Butterworth-Heinemann.
- Land, M., Ricks, T., & Ricks, B. (2014). *Security Management: A Critical Thinking Approach*. New York, NY: Taylor & Francis Group.
- Merriam–Webster. (n.d.). *Security*. Retrieved 8 18, 2021, from Merriam-Webster.com dictionary: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/security>
- Nix, E. (2018, August 22). *Why are British police officers called “Bobbies”?* Retrieved August 12, 2021, from History: <https://www.history.com/news/why-are-british-police-officers-called-bobbies>
- Post, R. S., Kingsbury, A. A., & Schachtsiek, D. A. (1991). *Security Administration: An Introduction to the Protective Services*. Boston, MA: Butterworth-Heinemann.
- Preskar, P. (2021, February 12). *The Praetorian Guard — Power, Greed, and Terror*. Retrieved August 12, 2021, from History of Yesterday: <https://historyofyesterday.com/praetorian-guard-44d075ac06d>
- Purpura, P. P. (2010). *Security: An Introduction*. Boca Raton, FL: Taylor & Francis Group.
- Purpura, P. P. (2018). *Security and Loss Prevention: An Introduction* (7th ed.). Cambridge, MA: Butterworth-Heinemann.